

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

ROČNÍK VI

číslo

12.12.1997

15 1

AŽ SE VÁM I NADÁLE PRÁCE DAŘÍ

Na tomto místě v našem Zpravodaji bývají obvykle úvodník. Slova, která mají čtenáře naladit na strunu, hravě i s úsměvem, prostřednictvím dnešním Zpravodajem. A protože SETKÁNÍ v Prostějově bylo jednou ze tří klíčových akcí roku „výsadkářů“, přijměme jako úvodník, jako naladění našeho vnitřního projevu kolegy Ladislava OPLETALA, přednesený na slavnostním zasedání k 50. výročí výsadkových jednotek v Prostějově dne 23. srpna 1997. Poslední slova projevu nepatří jen tehdejšímu auditoriu sílu kinu Kosmos. Jsou poselstvím člověka, který „rozpumpoval“ Klub veteránů, který vyburoval lidi, aby dostali chuť se opět setkávat a navázat přerušené kamarádské vztahy. Jsou poselstvím pro všechny, kteří nejsou lhostejní k lidem stráveným u „výsadkářů“, kteří chtějí i nadále být v živém kontaktu jak s minulostí tak i současností výsadkových jednotek.

Drazí přátelé, kolegyně a kolegové, soudruzi ve zbraní!

Po dva roky většina z nás žila v očekávání realizace Vašeho pozvání k setkání výsadkářů v Prostějově. Na tuto strunu nás naladil projev kolegy Broni FIACANA v roce 1995 v Prostějově. Upřímně litujeme, že osud nedopřál, abychom si s ním mohli tady potřást pravicí a poděkovat mu za všechno úsilí, vynaložené na uskutečnění tohoto setkání. Od našeho očekávání opět se pokačat malebnou krásou tatranských velikánů, uslyšet libozvučnou slovenštinu, projít se po historickém jádru Prostějova i prohlédnout si jeho novou výstavbu, kde mnozí z nás desítky let měli svůj domov, nemohly odradit dosti časté negativní výroky našich českých i Vašich slovenských pisálků, ale i některých politiků. V celém bývalém východoslovenském kraji jsme jako výsadkáři byli uznáváni coby představitelé toho nejlepšího, co v tehdejší naší armádě bylo a všude

jsme byli přijímáni bez ohledu na národnost. Naše jednotky měly mnohé kontakty s obcemi tohoto regionu a zvláštní obdiv získali vojáci při spartakiádních vystoupeních, která v navčizovaných skladech předvedli ve všech okresních a krajských městech v letech 1955 a 1960. Na sportovním poli se vůbec nejčastěji setkávali naši vojáci s občany. Vždyt u výsadkové brigády byla aktivní družstva v mnoha sportovních odvětvích, z nichž některá byla jediná nebo nejlepší ve svém druhu sportu a vlastně reprezentovala Východní Slovensko – vzpomenu například jen hokej, box a zápas.

Kontakty mezi námi – KVV v Prostějově a bývalými výsadkáři, praporečkáři a důstojníky v záloze, kteří zůstali na území Slovenska, jsme navázali hned po našem odloučení v letech 1990-91. Většina z nich se spontánně hlásila a založili Klubu uvítala. Někteří se zúčastňovali našich akcí, zvláště výročních zasedání. Již v roce 1993

jsme zorganizovali zájezd do Prešova, kde jsme byli bratrsky přijati a také se setkali s mnohými spolubojovníky – namátkou mohu jmenovat s kolegy PALUŠKOU, SABADOŠEM, JIRASEM, FIACANEM, KOZUCHEM, MYSÁKEM, JIRKŮ, JAVNICKÝM, BAZANTEM, ŠAGÁTEM, FIALOU, SEJKEM, KOPECKÝM, DEMČÁKEM a dalšími. Ani rozdělení ČSSR neoslabilo naše kontakty a rádi jsme přijali a zúčastnili se setkání výsadkářů v Žilíně v roce 1994, kdy byl založen Váš svaz. Početná delegace Vašeho svazu byla přátelsky přivítána na srážu bývalých výsadkářů u nás v Prostějově. Kontakty i nadále zůstaly velmi přátelské. Všechny výsadkáře, kteří se k nám kdysi přihlásili a žijí na Slovensku, pravidelně informujeme o naší činnosti zasláním našeho Zpravodaje. Současné setkání naše vztahy jistě ještě utuží a věříme a budeme se snažit, aby ani v budoucnosti nebyly přerušeny.

Vzpomínky se, ale rozbíhají do mnoha dalších stran a tak je opustíme. Vždyt nyní největší radost máme z toho, že se zde můžeme obejmout a poklábosit s bývalými spolubojovníky, které jsme třeba i desítky let neviděli.

Pro mne je potěšením, když vidím mezi námi vitální lidi, plné snahy udělat něco pro společnost věc. Takoví jsou všichni členové přípravného výboru tohoto Setkání a jejich pomocníci. Všem jsme nesmírně vděční za všechno úsilí, které vynaložili k organizování této akce, která zapadá do 50. výročí založení prvního výsadkového útvaru v ČR po druhé světové válce.

Děkujeme Vám všem z plného srdce za tuto možnost oživit naše vzpomínky.

ZE ŽIVOTA KLUBU...

Letošní zprávy ze života Klubu zahájíme opět statistikou. Za rok, tedy od 1.12.1996 se řady členů rozrostly o dalších 58 kamarádů. Klub k 1.12.1997 má 273 členů, z toho 31 ženu. Členská základna je rozložena takto: 67 členů a 22 členek je z Prostějova a okolí. V Čechách a na Moravě je 7 žen a 154 muži, na Slovensku jsou 2 členky a 21 členů. K těmto počtům je třeba ještě připočítat 14 příznivců a sympatizantů. Členové a členky žijí v 62 obcích v ČR a 11 obcích na Slovensku. Největší skupina – 48 kolegů žije v Praze, dále v Hradci Králové 14, v Brně 13, po šest v Pardubicích, Tábore a Holecově, 4 jsou v Chrudimě a po třech ve Zlíně, Slatiňanech a Liberci, kde se ale hlásí další kamarádi, delší dobu již se skupinou spolupracující, takže ve městě pod Ještědem budeme mít 10 členů (o této agilní skupině bude řeč ještě v dalším článku). Na Slovensku je nejvíce kamarádů v Prešově (kde také žijí, že?) - 5, v Žilíně 4, a v Košicích 3. V dalších obcích jsou pak nejvíce dva kolegové

Společných akcí, organizovaných výborem KVV v Prostějově se – z pochopitelných důvodů – malé vzdálenosti – zúčastňují nejvíce kamarádi z Brna a Holecova, ale často a v silném obsazení přijíždějí kolegové z Prahy (kol. ŠOLC, KOUTECKÝ, SINDULSKÝ) a Hradce Králové (kol. CHYMČÁK, HAMPL, KAPLAN a další). Na téměř všechny naše podniky se dostávají kol. KAMENICKÝ z Kamenice nad Lipou, ten nám dodává materiály a informace o činnosti tamního Klubu voj. historie a vybírá pro naši kroniku různé články a dokumenty o výs. veteránech. Častými hosty jsou i kol. KUBIČEK z Hranice a Míta MLČÁK z Koutova na Vysocině.

O primát seniора Klubu ale přišel kolega Josef ČERNŮTA. Byl odsunut na 2.místo (před jen o 60

dnů mladšího kol. Miroslava KŇOURKA) naší novou členkou, bývalou dlouholetou občanskou pracovník VÚ 8280 Prostějov, paní Elfridu PROKEŠOVOU, která v únoru 1998 oslaví v plné čílosti 87 let a která se již zúčastnila některých našich akcí. Nicméně ale – Jirka VAVRÁČ na postu benjamínka se svými 34 lety nebyl dosud překonán, i když ještě do konce roku nebo v průběhu následujícího očekáváme příchod některých kamarádů té nejmladší kategorie.

Jaká byla celková činnost Klubu od „výročky“ 18.10.1969? Náročnost a rozsah některých akcí vyžadoval častější zasedání „vlády“ a proto se výbor sešel (mimo důležitých operativních pracovních porad) některých funkcionářů) sedmnáctkrát. 8x jsme navštívili divadlo či jiné kulturní akce, zúčastnili jsme se na třech zábavách a plesech, uspořádali jsme 4 besedy, 3 zájezdy, 5 jiných akcí, 1 výroční schůzi, někteří členové se zúčastnili oslav v Chrudimě a ve Vyškově. Členové výboru seznámili 15.11.1996 tehdejšího vel. 2.as v Olomouci pana gen. Františka ŠTĚPÁNKA s činností Klubu a nabídli mu – jako bývalému příslušníkovi 22.výs. brigády – členství, které přijal. Kolegové ŘEPKA, KLUST, MLČÁK, ŠOLC, RUSNÁK, KUBA, MADĚRA a KOUTECKÝ pracovali a podíleli se na činnosti přípravného štábu oslav ve Vyškově. Kol. VERNER se zúčastnil 18.-20.11.1996 pracovních porad funkcionářů KVD v Suché Rudné.

Připojili jsme se k těm, kteří chtějí zmínit živou situaci lidí, postižených povodněmi a zakoupili jsme z finančních prostředků Klubu dva POVODŇOVÉ DLUHOPISY ČR, každý v hodnotě 1.000,- Kč.

Protože letošní výroční sezení KVV v listopadu koliduje s vydáním Zpravodaje, přineseme o něm podrobnější informace v příštím čísle.

...A SKUPIN

Na výčet akcí Klubu přímo navazuje zpravodajství ze skupin. Ze skupin, které „nevisí“ na plánu činnosti KVV a nespokojí se jen s ústředními akcemi. Zcela pochopitelné to je u kamarádů na Slovensku, zejména pak v Prešově. Tam skupina našich členů v podstatě tvoří jádro výboru Oblastního klubu KVV SR, má svůj program, vydává svůj bulletin, pracuje na úrovni našeho výboru a výsledky mnozí z nás viděli při SETKÁNÍ 97 v Prešově – dá se říci – „nemá to chybu“. Ostatních skupinách na Slovensku, respektive o činnosti členů KVV nejsme dostatečně informováni. Zato velmi podrobně víme, co dělají kolegové v Praze, Liberci, Hradci Králové a Holecově.

Činnost členů Klubu v Praze byla letos specifická, byla zaměřena k přípravě oslav ve Vyškově a tomuto úkolu podřídili většinu své práce. Přesto se podařilo zajistit místnost kde se mohou pravidelně scházet ve větším počtu – od loňska se skupina rozrostla o téměř 100% – a pořádat zde besedy, video, večery vzpomínkové a pod. Na velice dobré úrovni je aktivita členů KVV v Liberci. Dá se říci, že skupina je „avantgardní“ a předešla zámysl výboru KVV na úpravu systému práce Klubu, který uvádíme v článku „Kamarádům na zvězenou“. Zde se seznámíme s prací této skupiny podrobněji.

Obdobnou životaschopnost projevují kamarádi z Hradce Králové (7 kamarádů) a co hlavní, pravidelně se scházejí – dle posledních zpráv kol. MUCHY – jednou týdně dopoledne a někdy se zúčastní větších akcí dopoledne v sále podnikatelského klubu.

Poněkud skromnější, ale stejně záslužnou práci odvádějí veteráni v Holecově. Také zde se 6 kamarádů schází na pravidelném povídání a pozpominání na časy minulé, ale probírají i věci aktuální.

O ostatních skupinách zatím nemá výbor dostatek informací. Věřme, že i jinde, kde jsou bývalí „desantí“, se určitě občas sejdou a když nic jiného, alespoň si vymění zprávy a novinky.

Všem, kteří ve skupinách – byť i malinko – přiloží ruku k dílu patří dík za udržování ducha kamarádství a soudržnosti.

KDO V SRDCÍCH ŽIJE, NEUMÍRÁ...

... a proto vzpomínáme na naše kamarády, spolupracovníky a dobré přátele, jimiž byli

Jiří KLEMENT

kteří odešel navždy 28. března 1997,

Josef ADÁMEK

z Holešova, jenž zesnul náhle
ve Staré Tůře 19. dubna 1997,

Karel KUČERA

kteří zemřel v Prešově také v dubnu tohoto roku,

Josef HUF

z Hodonína, který nás opustil
8. května 1997 po dlouhé nemoci,

Ludevít BLAŽO

zesnulý 9. června 1997 v Prostějově
po těžké dlouhé nemoci,

Branislav FIAČAN

předseda ObKVV SR v Prešově, jenž odešel
uprostřed plné práce na přípravě SETKÁNÍ 97
po krátké nemoci dne 25. června 1997,

Jiří KOLÍNSKÝ

kteří po krátké nemoci zemřel
v Konici 31. července 1997,

Josef HANTÁK

jemuž nebylo dopřáno dožít se 58 let
a zemřel 6. srpna 1997,

Josef STEKLÝ

kteří se s námi dobře bavil ještě
na slavnostním zasedání ve Vyškově a pak
po velmi krátké nemoci zesnul
v Luži dne 17. října 1997.

O ŽENÁCH

Ve Zpravodaji č. 14 na str. 2
v článku „A ještě jedno výročí“ píše
o ženách, které přišly jako první k -
výsadku v roce 1988. O jejich pr-
venství jsem psal na základě vyjád-
ření pamětníků z mého okolí. Uká-
zalo se, že jejich paměť už není pří-
liš dobrá. Byl jsem upozorněn ně-
kolika kolegy – prvním byl kol.
Miloš REZLER z Prahy – že moje
tvrzení neodpovídá pravdě, že ženy
sloužily v řadách výsadkářů již
v Zákupech a Stráži pod Ralskem.
Avšak ani on a další nebyli schopni
upřesnit počty a jména. Až při ŠE-
TKÁNÍ 97 v Prešově jsem hovořil
s paní Helenou HALOVOU z Ha-

nisky, která u výsadku sloužila (m. j.
u kol. KUTÍNA a dalších funkcio-
nářů). Také ona nebyla schopna
přesně uvést jména všech „dév-
čat“. Upřesnila jen, že jich bylo asi
16 a že jedna z nich, staršíka ČI-
LÍKOVÁ (za svobodna pravděpo-
dobně KALMOVÁ) zemřela na ná-
sledky zranění, utrpených při se-
skoku padákem při přistání do lesa.

Kolegové! Jistě se najdou mezi
Vámi ti, co se na službu žen u na-
ších jednotek pamatují. Přivítám
každou, jakkoli zdánlivě bezvý-
znamnou dílčí informaci, abych
mohl svou chybu napravit a uvést
věci na pravou míru. Děkuji pře-
dem za všechny zprávy, které od
Vás dostanu. Adresa je na konci
Zpravodaje.

KAMARÁDŮM NA ZVÁŽENOU

Jak už bylo naznačeno v článku „Ze života skupin“, přijal výbor určitý záměr reorga-
nizovat práci KVV. Klub má v současné době přes 270 členů, kteří žijí v 73 místech na-
šich republik. Za této situace je činnost Klubu pro mnohé formální, neboť se z různých
a velice dobře chápatelných důvodů (zejména vzdálenosti bydliště od „centra“) ne-
mohou většina akcí Klubu zúčastňovat. To není dobré. Na druhé straně výbor KVV
nemá materiální a finanční možnosti pro tak rozsáhlý, tak široce rozložený kolektiv
organizovat zajímavý a přitažlivý program.

Proto Vám dávám KVV na zvažení, zda by nebylo lepší činnost výsadkových veteránů
organizovat v menších kolektivech (klubech, sekcích, skupinách a pod.) na regionální bázi
– dejme tomu na úrovni okresů a tyto menší, operativnější kluby zastřešit Asociací klubů
výsadkových veteránů. Výhodou by byla možnost čerpat od příslušných vojenských správ
na př. na kulturní a sportovní akce, poznávací zájezdy a pod. určitý finanční limit z fondu
sociálního programu AČR pro bývalé příslušníky armády.

Ze tato forma je možná potvrzují zkušenosti kolegů z Prahy, Hradce Králové, Holešova,
Červeného Kostelce a zejména z Liberce. V Liberci letos představili jakýsi předobraz
toho, čeho bychom chtěli dokázat (dobře funguje – i když na trochu jiném principu – ale
o to intenzivněji již více let – skupina „superveteránů“ rotý kpt. GEPPRTA, sdružující se
kolem kolegy Antonína STRNADY ze Semil). Jde o to ustavit skupinu, v té (dle počtu
členů) zvolit když ne výbor, tak alespoň vedoucího, promyslet a stanovit si program (plán
činnosti na rok podle konkrétního zájmu menšího kolektivu) a zorganizovat akce – výlety,
zájezdy, návštěvy kult. podniků, besedy, ale i návštěvy nemocných kamarádů, pomoc
v případných nesnázích a pod. Nevylučuje se ani případ, že některá skupina připraví
pro Klub nějakou zajímavou akci a ve svém regionu jí pomůže organizačně zajistit –

OSLAVENCI

Výčet letošních „kulatých“ oslavenců je rozsáhlý. Začneme těmi nejmlad-
šími – raději neuvádíme číslici věku, neboť mezi oslavenci je i žena a tčm
není nikdy více než 25 let. Takže padesátka projchává v březnu kol. Josef
GEPPRT, ...-tiny kol. Božena JAHNOVÁ v květnu kol. Josef GEPPRT
1. 12. 1998 kol. Jánú OLEJÁROVI.

„Polokulatá“ výročí obvykle neuvádíme, ale jelikož v jedné takovéto
věkové kategorii je hodně kamarádů, uvedeme „půlky“ také, třebaže tro-
chu zkráceně. Tedy 55 oslaví kol. ČERVENKA, HRIC a ZEMAN.

Šedesátníků také není mnoho – v březnu kol. Jaroslav ZOUZAL, v kvě-
tnu Ivan VERNER, v červenci Ivo TOBIŠEK, Ruda ZAPLETAL v září
a v prosinci František BĚHOUNEK.

Nejvíce je ptašedesátníků. Kolegové JUGAS, JURNIK, KOHŮT,
SERMEK, KOSPRT, FILIP Josef, JANKŮ Jaroslav, MLČÁK, RERKO,
ŠTASTNÝ, TOMÁŠEK, MELICHÁREK Miroslav a TESAR. Slavit budou
i děvčata (a zase se neřká kolik!) – kolegyně LEVCOVÁ, BLAŽEJOVÁ
a HAVRÁNKOVÁ.

Slavnou semdesátku v plné síle a s úsměvem přivítají v únoru kol. Anto-
nín STRNAD ze Semil, v březnu kol. Vilém JIROUŠEK z Prostějova, v -
dubnu kol. Jaroslav POPELKA z Děčína a v máji v Prostějově Štefan BO-
ROVSKÝ. V červnu to bude dvojice – kol. Petr BENEDIKT z Prahy a
Zdeněk CIBULKA, v srpnu Arnošt BURGET, v září opět dva – kol. Zde-
něk LIŠKA z Prostějova a Václav FIALA z Košic. Listopad je měsícem
oslav pro kol. Ladislava BANÁŠIKA z Vlnova. Rok ukončuje „duo“ kol.
Zdeněk KAPLAN z Roudničky a prostějovák Miroslav SKLENKA.

A pro úplnost – pěkné „předesdesátky“ se dožívá v únoru kol. Ivan
KUTÍN, v květnu „májová kotata“ kol. Ivan LUKÁŠEK a Jaroslav
ŠINDLER, v září Ladislav HAVRIŠÁK a v prosinci Jaroslav LAŽANSKÝ.

Na závěr výbor připojuje poděkování kol. Františku BARTKOVI, který se
stará o rozesílání blahopřání k životním jubileům.

PLÁN ČINNOSTI KLUBU NA ROK 1998

Po roce, kdy jsme slavili významné výročí v životě výsadkového vojska a
s tím i v životě mnoha členů, bude program Klubu poněkud střídmější.

1. Za hlavní body považujeme organizačně náročné akce – poznávací zájez-
dy, tematicky zaměřené na vzpomínky tragických okamžiků našeho stá-
tu v roce 1938. Pod názvem „Zrazené pevnosti“ to bude na jaře jedno-
denní zájezd do Náchoda k exkurzi pevnosti HANIČKA s připojeným
programem (návštěva zámku v Náchodě a Broumovského skalního
města) a v „indiánském létě“, v září vícedenní zájezd do obranného
pásmu v Lužických a Jizerských horách, spojený se vzpomínkou na „ji-
zerský pochod přežití“.
2. Uspořádáme 2 zábavy – jarní (buď Josefskou nebo Velikonoční) a pod-
zimní (Kateřinskou nebo obligátní Mikulášskou).
3. Připravíme nejméně jeden večer promítání videozáznamů z našich akcí
roku 1997, alespoň dvě besedy na téma vybraná členy Klubu a v letních
měsících dvě jednodenní vycházky do okolí Prostějova pro zájemce.
4. K uctění památky posledního boje výsadkářů v kryptě Cyrilmetoděj-
ského kostela v Praze vyšleme delegaci, rozšířenou o zájemce.
5. Fondu soc. potřeb AČR cestou OVS využijeme pro zajištění návštěv
kulturních akcí v Prostějově (dle výše daného limitu).
6. V roce 1998 vydáme dvakrát Zpravodaj.
7. Budeme pokračovat ve sledování všech důležitých životních událostí
našich členů.
8. Pravidelně budeme organizovat porady výboru, počet upravíme dle po-
třeby. Do poloviny prosince 1998 svoláme pravidelné výroční sezení
KVV.

výtečným příkladem může být aktivita kamarádů z Červeného Kostelce, Náchoda
a Broumova, kteří pod vedením kol. Antonína HONEJSKA nabídli pomoc při uspořá-
dání připravovaného zájezdu na pevnost Haničku na jaře 1998.

Samozřejmě tam, kde není možnost, nebo kde je malá „koncentrace“ výsadko-
vých veteránů, bychom ponechali možnost účasti a členství v rámci „ústředí“, tedy
v nejpočetnější skupině v Prostějově.

Zastřešení si představujeme tak, že by byl zvolen prezident asociace, jemu by v práci
a řízení činnosti pomáhalo „jednateilství“ (to by zahrnovalo pracovníka pro evidenci, finanční
hospodaření, kulturu, sportovní činnost, organizačního a pod.) a který by řídil „výkonnou
radu“. Ta by byla složena z předsedů jednotlivých klubů (skupin, sekcí). Tato výkonná rada
by řídila činnost celé asociace v zásadních otázkách a ústředním programem, organizovala
by klíčové akce roku. Scházela by se přibližně dvakrát do roka, nebo dle potřeby. Jedna-
teilství by zajišťovalo chod, korespondenci, agendu a pod. a scházelo by se jedenkrát
měsíčně (v nálehavém případě dle potřeby). Jedenkrát za dva roky – nebo v jiném časo-
vém intervalu, ale zásadně vždy k příležitosti pro výs. vetrány významné, by bylo uspořá-
dáno SETKÁNÍ jako „plenární zasedání“ a to pokud možno vždy v jednom z regionů,
kde by bylo více členů, nebo SETKÁNÍ by do regionu tematicky směřovalo.

Toto je tedy návrh výboru a prosíme Vás všechny, abyste se k tomuto záměru všichni
vyjádřili – tedy zda jste PRO či PROTI, abyste nám zaslali své názory, připomínky, návrhy,
nápadů. Zkuste kontaktovat další kamarády a tuto otázku prodiskutovat. Samozřejmě, že
bude nutno vyřešit množství problémů, o kterých jsme zde nehovořili – členské příspěvky,
podmínky členství, pravomocí atp.

Napíšte nám do konce května 1998. Pokud by se navrhovaná změna realizovala, pak
pochopitelně po řádné přípravě a nejdříve během roku 1999.

Ivan Verner

OSLAVY VRCHOLÍ VE VÝŠKOVĚ

Příprava této oficiální části oslav 50. výročí vzniku výsadkového vojska začala již v roce 1995, kdy výbor KVV po SETKÁNÍ 95 na Hamrech začal uvažovat o organizaci akce, při níž by byl tento významný mezník ve výstavbě naší armády důstojně oslaven. Koncem roku 1995 již byla ujasněna hrubá představa, jak by celý akt měl probíhat. Začátkem roku 1996 jsme požádali našeho člena generála Karla KUBU, aby se stal garantem této akce – v podstatě aby tuto akci prosadil na úrovni ministerstva obrany ČR. Nešlo o lehkou záležitost, ale po jednání s panem ministrem byl dán příslib pomoci ze strany MO a velení armády, avšak vzhledem k nepříznivé finanční situaci v rezortu byly náklady limitovány částkou, umožňující pozvat a odměnit pouze 250 osob. Na jaře 1996 byl vytvořen Přípravný štáb v čele s gen. KUBOU a po jeho odchodu do zálohy převzal jeho místo – nikoli však povinnosti a práci pan gen. ŠEDIVÝ. Ostatní členové PŠ jsou uvedeni ve Zpravodaji č. 13 mimo důstojníky v činné službě, kteří se přípravou akce zabývali (např. pplk. HAVLÍČEK a další funkcionáři, velitel VA Vyškov pan plk. SOVA a jeho podřízení).

Nutno uvést, že celá akce po úspěšném rozjetí gen. KUBOU po jeho odchodu z funkce a zejména pak v době, kdy pobýval

mimo území ČR poněkud stagnovala, což nahánělo hrůzu zejména kolegům z Prahy, kteří „do toho nejlépe viděli“. Obrázce se ukázaly při zajišťování výroby medailí – a jak se vyjádřil kolega Jiří ŠOLC, jedna špatná zpráva stíhala druhou. On sám prožil již mnoho bezesných nocí, neboť mu připadnul nevděčný úkol – sestavit seznam zvaných. Zájemců bylo mnohem více než možností a tak mnozí dosud žehrají, že nebyli mezi „vyvolenými“. Těm všem, kteří by si zasloužili místo na slavnostním sezení se omlouváme. Skutečně nebylo možné okruh zvaných rozšířit. Jsme vděční i za to, co vzhledem k současnému stavu a podmínkám v rezortu obrany nám bylo poskytnuto.

Nepřijemnosti trvaly až do samotného dne oslavy. Došlo k několika organizačním „přehmatům“ – např. v Praze byly přistaveny autobusy pro účastníky o 30 minut později, čímž se opozdili přjezd některých významných hostů (např. gen. KRŽÁKA) a část účastníků z Prahy. Vinou zpoždění vlaků jsme napjatě čekali na kolegu Josefa ČERNOTU, který měl zásadní projev. Ale přijel. Vinou nepříznivých povětrnostních podmínek odpadly ukázky vývěvku a seskoky. Patnáct minut před zahájením shromáždění odřekla účast zpěvačka, která měla zahajovat zasedání zpěvem naší hym-

ny. A byly další „malérky“, ohrožující úspěch oslavy.

Nakonec ale však – jistě díky obrovskému úsilí a nasazení zejména kol. Jiřího ŠOLCE a Václava KOUTECKÉHO – vzalo dobrý konec a ti, kteří o ničem nevěděli ani nepoznali, že vznikly problémy. Prostě splnění úkolu s maximálním nasazením a do posledního „puntíku“. To ocenili nejen kol. ČERNOTA a náměstek MO pan ŠUMAN ve svých projevech, ale zejména kolega František MANSFELD, který svým vystoupením – tak jak dokázal dříve strhnout své podřízené k vysokým výkonům – znovu rozhořel ty správné výsadkářské pocity, odrážející se několikrát v souhlasném potlesku, ale zejména pak

v naší výsadkové hymně, po níž pak, jak „duněly stroje vzduchem“, dunělo sálem trojí hřimavě HURÁ.

Tím ale setkání a oslavy nekončily. Pokračovaly debaty a setkání, započatá před zahájením sezení a to i u bohatě prostřeného stolu s občerstvením. Během odpoledne mnozí – zvláště ti „vzdálenější“ postupně odjížděli, všichni jistě s dobrým pocitem přátelství a kamarádství po letech, kdy je život otáčel do všech koutů našich zemí. Rozcházel se s díky těm, kteří věnovali své síly, čas a osobní pohodlí přípravě a uskutečnění tohoto setkání. Rozcházel se s přesvědčením, že se v nejbližší době zase sejdou.

Ivan VERNER

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme jménem všech bývalých příslušníků výsadkových jednotek z České i Slovenské republiky kolegovi Karlu KUBOVI za iniciativu a vynaložené úsilí, které věnoval přípravě a zajištění oficiálního aktu oslav 50. výročí vzniku výsadkového vojska. Byl to počín, který svým významem nejen připomenul výsadkové jednotky, ale vešel do historie celé armády.

Výbor KVV děkuje všem kolegům a kolegyním, kteří nám v průběhu roku napsali. Zejména pak k významným svátkům – Velikonocům (k těm nám např. kol. LUKÁŠEK dojemně popřál hezky zbarvená vejce, ozvali se i přátelé ze SODVARU z Valašského Meziříčí), Vánočním svátkům i k Novému roku. Gratulantů je tolik, že je nelze zde vyjmenovat. Ale jste zapsáni v Kronice a my máme radost, že myslíte na kamarády. Ještě jednou – díky.

Poděkovat chceme i sympatizantům – kol. STRNADOVI ze Semil, že nás informuje o činnosti skupiny „superveteránů“, přáteli Vítovi VERNEROVI z Českých Budějovic a Radkovi VÁNOVI z Prostějova za příspěví a pomoc při výrobě suvenýrů k 50. výročí vys. vojska.

V neposlední řadě děkujeme všem sponzorům, pravidelně dotujícím naše klubové akce – kol. STARÉMU, ROSTOVI, ŠOLCOVI, KOUTECKÉMU, MORAVCOVI, VÁNOVI, SOMMERROVI, SPÁČILOVI, panu KUDRNOVI ze Svatky, ale i Vám všem, kteří byt v menší míře, přesto ale ze srdce přispíváte věcnými dary do našich soutěží a zábavných akcí. Vaše jména jsou uvedena v Kronice vždy u akce, do které jste přispěli.

Chceme poděkovat všem, kteří pomáhají při činnosti Klubu – ať jsou to členové, podílející se na přípravě a zabezpečování akcí, nebo funkcionáři OVS pan JETEL, ŠÍDLO a pracovníci finančního oddělení či příslušníci ASO para a přátelé z Olomouce, zajišťující tisk našeho Zpravodaje. Věřme, že všichni – i když jsme možná někoho nejmenovali – nám zachovají přízeň i v dalším období a těšíme se na Vaši spolupráci.

Nakonec výbor KVV děkuje za všechny členy Klubu kolegovi Ladislavu OPLETALOVÍ, dlouholetému prezidentovi klubu za obětavost a činnost, se kterou řídil život klubu a pracoval pro nás všechny. Je jeho zásluhou, že KVV je dnes na takové úrovni. Doufáme, že i po uvolnění z funkce bude i nadále pomáhat práci výboru, bude i nadále „štikou“ při činnosti klubu a na našich zábavách, zájezdech či jiných akcích iniciátorem a „ředitelem“ zábavy a různých legráček. Ještě jednou děkujeme a přeje vám hodně zdraví.

VÝZVA

Kamarádi! Chystáme rekonstruovat naše album členů. Zdaleka nemáme od Vás ode všech podobanky. Máme v úmyslu nově tvořit album koncipovat tak, že každý by měl v albu vedle sebe dvě fotografie jednu z mládí a druhou z věku pokročilého. Proto Vás prosíme, abyste nám poslali jednu fotografii z období začátku své vojenské služby, pokud možno v uniformě. Druhou pak z poslední doby – ta může být a měla by být „v civilu“. Obě pokud možno formátu 6x9 cm, ale není to striktní podmínka. V případě, že nemáte v příslušném prove-

dení, přijmeme jakýkoli formát, hlavně, když tam bude každý k poznání. Nevylučujeme ani výřez ze skupinové fotografie (případně snímek celé skupiny). Uvítali bychom ale, kdybyste na snímku na rubu, či na přiloženém papíře uvedli jméno a rok (třeba jen přibližně), případně příležitost, událost, při které byl snímek pořízen.

Také bychom byli rádi, kdybyste nám poslali fotografii z některé společné akce, uspořádané ve skupině s kamarády (velmi dobře to dělají v Liberci). Umístíme je i s krátkým komentářem do Kroniky. Děkujeme Vám. Zásilkou adresujte kol. VERNEROVI (adresa viz na konci Zpravodaje).

Vydává Klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřebu členů. Neoprodějně. Kontaktní adresa: Ivan VERNER, Šmeralova 17, Prostějov, 796 01, telefon 0508/22469. Neoprášeno jazykovou úpravou.

Co říci závěrem ke všem těmto akcím? Pochopitelně vysoce pozitivní hodnocení toho, co se udělalo. Vysoce pozitivní hodnocení a poděkování všem organizátorům u aktivním pomocníkům. Ale nejen těm. Poděkování patří všem, kteří se zúčastnili a v té největší míře zvidněli těm, kteří přišli mezi kamarády přes své vzdálené zdravotní obtíže např. kol. VĚL. I. KIN do Chrudimi a kol. ŘE. DINA do Vyškova. Díky patří i jejich doprovodu – rodině kol. VĚL. I. KIN a paní BURÁNOVÉ, která kol. ŘE. DINU mezi nás doprovodila již několikrát. Poděkování, či spíše vzpomínku patří i kamarádům, kteří za udání nemohli přijet ani s doprovodem. Poděkování patří však i těm, jímž jsme o Přesově v kině Kosmos a ve Vyškově při projevu kolegy ČERNOTY věnovali rýdovou vzpomínku, neboť i oni patří k nám, i oni se zasloužili o tradice a slávu výsadkářů.

NOVÉ TRADICE V CHRUDIMI

dokončení ze strany 3

Náhrad, Hradec Králové, Pelhřimov, Pardubice atd.). Večer na letišti jsme to odhalili na 500 osob, tam už byli mladí chrudimáci z posledních 10 let a v soboru na náměstí se zúčastnilo asi 1000 osob. Ohlas byl jen ve východočeském tisku a pry i v brněnské Rovnosti. Regionální vysílání radiožurnálu pry kriticky posuzovalo projev gen. KRŽÁKA, máj názor je poněkud jiný. Mně „mluvil ze srdce a z duše“. Ostatně, pan ministr VYBORNÝ po ukončení požádal o poslední stranu projevu a řekl, že to přednese na vládě.

Dále nás kolega ČEJKA požádal o uveřejnění této prosby:

„Prosím o vzpomínky všechny kamarády, kteří chtějí přispět k tomu, aby nic a nikdo nebyl zapomenut. Pátrám po složení veltelského sboru jednotlivých úřadů, výchovných středisek, rot hloubkového průzkumu divizí v jednotlivých obdobích, organizační struktura a podobných informacích. Smyslem této práce je zadokumentování celé poměrně široké historie výsadkových jednotek. Vzpomínky, informace popř. materiály poslejte, prosím, na adresu: „Petr ČEJKA, Stálá 392/III, 377 04 Jindřichův Hradec“.

Připojil též několik informací:

- nabídka filmů o výsadkářích je u Petra ČEJKY (adresa viz výše);
- je možné objednat kazetu „Možnosti hrdinů“ na adrese: ČT Brno, pl. Eliška PAVLÍKOVÁ, produkce 5, Bělohorská 18, 658 88 Brno;
- připravuje se asi hodinový sestih ze setkání v Chrudimi, cena max. do 250,- Kč včetně kazety, objednávka u Petra ČEJKY (adresa viz výše);
- u VÚ 1837 Chrudim jsou k dispozici odznaky praporek č. 50,- Kč, nášivky praporek znaků č. 60,- Kč, spony do kravat č. 200,- Kč ve stříbrném a zlatém provedení – jen na objednávku. Vše na adrese mjr. Pavel KOPECKÝ, VÚ 1837 Chrudim, 537 01, telefon 248 385 nebo mobil 0603-218888.

Nakonec je třeba říci: velice děkujeme a věřme, že nás, veterány zase po čase pozvete. Určitě přijedeme!

Ivan VERNER

Výbor klubu výsadkových veteránů při VÚ 8250 Prostějov děkuje všem kolegům a sympatizantům za přízeň v tomto roce a přeje Vám i všem našim blízkým krásné vánoce, mnoho štěstí, zdraví a v roce 1998 ..Ať se Vám i nadále práce daří!